

[Indenrigsministeren.]

i Landstinget. Jeg viste dengang, hvilke urimelige Virkninger der vilde fremkomme ved, at man, som det her foreslaas, fæstnede Ejendomsskatterne paa det Grundlag, der fandtes i Kommunerne for 25 Aar siden, uden at tage noget Hensyn til den senere Udvikling af højst forskellig Art, der er foregaaet i de forskellige Kommuners Struktur. Men i øvrigt, var Forslaget urimeligt dengang, saa kan man sige, at det er umuligt nu, hvor saa meget er ændret i den kommunale Ejendomsbeskatning.

Siden dengang er gennemført 3 Ændringer. For Amtsbeskatningens Vedkommende er Landbrugets Bygningsskatter ophevet, og Grundskylden er gjort konjunkturbestemt. Disse Lovbestemmelser har medført, at der siden 1933 hvert Aar er givet et Tilskud til Amtskommunerne, varierende fra 5 til 20 Mill. Kr.; sidste Aar var det 8 Mill. Kr., og for det kommende Aar vil det, naar det Forslag, jeg forleden forelagde her i Tinget, bliver gennemført, blive en Del mere. For det andet har vi gennemført den fælleskommunale Udligning, der giver Tilskud til Amtskommunernes Sygehusudgifter, udgørende 3 Kr. pr. Indbygger. Og endelig er fremkommet den fælleskommunale Udlignings almindelige udlignende Virkninger, der medfører, at Niveauet i de forskellige Sognekommuner er blevet mere ligeligt.

Disse Spørgsmaal er endvidere, som alle ærede Medlemmer ved, til nærmere Behandling i Skattekommissionen, og jeg vil haabe, at den Linie, der er lagt gennem de Bestemmelser, som er gennemført i de sidste Aar, vil blive videre udviklet, det vil sige, at der vil ske en Udvikling, der skaber større Lighed i den kommunale Beskatning, der tilstræber Afvikling af Landbrugets Bygningsskatter, der tilstræber større Fasthed i Ejendomsbeskatningen, og som specielt vedrørende Amtsskatterne fortsætter Linien med øget Bidrag til Sygehusudgifterne. Til en saadan Udvikling kan man i hvert Fald vente min Støtte.

Dette er, hvad jeg kan sige om det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Valdemar Thomsen): Ministerens Bemærkninger maa vel opfattes derhen, at mine Menings-

fæller og jeg overhovedet ingen Forstand har paa det, vi taler om. Det kan naturligvis være smaat nok, men dermed er det vel ikke givet, at Ministeren er den eneste Kapacitet paa dette Omraade; i saa Fald maa man vel sige, at det er kummerlige Resultater, han har at paavise.

Ministeren hævdede her, at det vilde være uforsvarligt med en Seddelstedelse som den, vi foreslaar, at den vilde betyde en omfattende Inflation og, saa vidt jeg forstod, uhyre Midler der skulde sættes ind fra Statens Side. Ministeren har ogsaa tidligere sagt, at enten vilde det koste Statskassen mange Hundrede Millioner, eller ogsaa vilde det betyde et Rentetilskud paa 30 à 40 Mill. Kr. — tror jeg det var, Ministeren nævnte.

Intet, absolut intet af alt dette har noget med Virkeligheden at gøre. For det første maa jeg sige, at det slet ikke bliver nødvendigt med en saadan umaadelig Seddelstedelse, som her er Tale om, og der vil heller ikke blive Tale om nogen egentlig Inflation. Men da Ministeren ikke gik ind paa Lovforslagets Enkeltheder, bliver det vist nødvendigt at se en lille Smule nærmere paa det.

Med det Forslag, som her foreligger, Forslag til Lov om Genrejsning af Landbrugets Økonomi og til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, mener vi at have givet et Bidrag til en forsvarlig Løsning af de foreliggende økonomiske Problemer.

Det er rigtigt, som Ministeren gjorde opmærksom paa, at Afsnit I indeholder en Bestemmelse om en Ændring af Kronens Værdi. Det er for os den vigtigste Paragraf, idet den bestemmer, at al Handel med fremmed Valuta frigives fra første Juli dette Aar. Hvordan Sterlingkursen vil blive, naar Handelen frigives, er det selvfølgelig noget vanskeligt at sige, men den vil formentlig finde sit Leje i Nærheden af Kurs 30, som i § 1 er fastsat som den Kurs, som Nationalbanken foreløbig skal betale. For øvrigt er det mig uforstaaeligt, at Nationalbanken og den højtærede Handelsminister ikke, som Valutaloven paabyder, fører en Valutapolitik, der svarer til de indre og ydre økonomiske Tilstande. Hvis det blev Tilfældet, hvis man virkelig opfyldte Lovens Krav paa dette Omraade, skulde det nok vise sig, at Valutacentralens snærende